

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
Directia generala a finantelor publice Arges

DECIZIA nr. 84/2007
privind solutionarea contestatiei formulate de
X din Pitesti
inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges
sub nr. /07.09.2007

Cu adresa nr. 1230/06.09.2007 inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. /07.09.2007, X a formulat contestatie impotriva deciziei de impunere nr. /13.08.2007 emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. /10.08.2007 prin care s-a stabilit in sarcina acesteia plata sumei de X lei reprezentand:

- X lei cas angajator;
- X lei majorari de intarziere aferente;
- X lei cas asigurati;
- X lei majorari de intarziere aferente;
- X lei contributia la fondul pentru accidente si boli profesionale;
- X lei majorari de intarziere aferente;
- X lei somaj angajator;
- X lei majorari de intarziere aferente;
- X lei somaj asigurati;
- X lei majorari de intarziere aferente;
- X lei cass angajator;
- X lei majorari de intarziere aferente;
- X lei cass asigurati;
- X lei majorari de intarziere aferente;
- X lei contributia pentru concedii si indemnizatii;
- X lei majorari de intarziere aferente;
- X lei impozit pe venitul din salarii;
- X lei majorari de intarziere aferente;

Directia generala a finantelor publice Arges, constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art. 207 si 209 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de X.

I. Prin contestatia formulata X precizeaza ca in anul 2006 “ o parte din persoanele care desfasurau atat activitati dependente, cat si independente pentru societatea noastra, au inaintat **cereri de concediu fara plata** in baza contractului individual de munca, respectiv pentru lunile iunie, iulie si august. In aceste conditii, Contractul individual de munca al persoanelor care au solicitat concediu fara plata, a fost suspendat legal conform *art. 54 din Codul muncii*. Pe durata suspendarii contractului individual de munca, aceste persoane au desfasurat NUMAI activitati independente in baza contractului dde prestari servicii (contract comercial, conform Codului comercial), realizand in aceste 3 luni de zile NUMAI venituri din activitati independente (conform *art. 46 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal*, veniturile independente cuprind veniturile din profesii libere, obtinute din exercitarea profesiilor medicale).”

Contestatoarea sustine ca “ **persoanele** mai sus mentionate **au realizat in cele 3 luni de zile** (iunie, iulie si august) **NUMAI venituri din activitati independente** (conform facturilor emise). Ca urmare, in perioada concediului fara plata (lunile iunie, iulie si august 2006) aceste persoane **nu au realizat venituri din salarii in baza contractului indivicual de munca si nici alte venituri asimilate salariilor** – dreptul de salarizare pentru munca depusa fiind suspendat conform *art. 49 alin. 2 din Codul muncii*. “

In contestatie se arata ca organele fiscale in mod eronat au procedat la determinarea obligatiilor fiscale in legatura cu drepturile salariale pentru lunile iunie, iulie si august 2006 in baza art. 65 din O.G. nr. 92/2003, deoarece procedeul de estimare a veniturilor este utilizat numai atunci cand nu poate fi determinata baza de impunere, pe cand in cazul de fata firma a pus la dispozitie toate documentele de evidenta contabila.

De asemenea, in contestatie se sustine ca organele fiscale au calculat in mod nelegal impozitul pe veniturile din salarii, cas, cass, contributia la fondul de somaj “ in baza unei simple adrese a ITM Arges”.

Astfel, intrucat “ sumele calculate de organele fiscale nu sunt stabilite corect, in sensul ca baza de impunere este eronata, iar majorarile de intarziere sunt nejustificate, solicitam anulara debitelor si majorarilor “ in suma totala de X lei stabilite prin decizia de impunere nr. /13.08.2007.

II. X a fost verificat de catre inspectorii de specialitate din cadrul ITM Arges stabilindu-se ca angajatorul nu respecta prevederile legale in domeniul relatiilor de munca, fiind dispuse masuri de remediere a deficientelor.

Impotriva masurile dispuse contribuabilul a depus plangere la Tribunalul Arges, instanta de judecata mentinandu-le ca fiind temeinice si legale prin sentinta civila nr. 90/CA/2007 devenita irevocabila prin decizia nr. 583/R/C/22.05.2007 emisa de Curtea de Apel Pitesti.

Prin adresa nr. 60031/28.05.2007 ITM Arges a solicitat Directiei generale a finantelor publice Arges efectuarea unui control in vederea stabilirii obligatiilor fiscale aferente raporturilor contractuale dintre X in

calitate de angajator si persoanele care detin calitatea de angajati cu contract de munca in lunile iunie, iulie si august 2006.

Astfel, organele de inspectie fiscala au intocmit raportul de inspectie fiscala nr. 90.429/10.08.2007 constatandu-se ca in lunile iunie, iulie si august 2006 o parte din personalul angajat cu contract individual de munca figureaza in concediu fara plata.

Din verificarile efectuate de organele de specialitate ale ITM Arges a reiesit ca in baza unor contracte de prestari servicii incheiate intre angajatii care au solicitat concediu fara plata in calitate de prestatori de servicii si X in calitate de beneficiar de servicii, acestia au desfasurat activitate in perioadele in care au solicitat concediu fara plata in aceleasi conditii ca in perioada anterioara formularii cererilor de concediu fara plata, in acelasi interval orar, in acelasi loc de munca si in acelasi raport de subordonare fata de angajator.

Astfel, s-a constatat ca nu exista o suspendare a contractelor individuale de munca intrucat salariatii isi indeplinesc obligatia contractuala fundamentala, respectiv aceea de a presta activitati in folosul si sub autoritatea aceluiasi angajator, fapt pentru care ITM Arges a dispus masura acordarii tuturor salariatilor care au solicitat concediu fara plata si care au desfasurat efectiv activitate in cadrul X a tuturor drepturilor ce decurg din executarea contractelor individuale de munca.

Intrucat agentul economic nu a indeplinit masurile stabilite de catre ITM Arges organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice Arges au intocmit raportul de inspectie fiscala nr. /10.08.2007 conform caruia timpul efectiv lucrat de catre salariatii care au depus cereri de concediu fara plata in lunile iunie, iulie si august 2006 a fost considerat drept timp efectiv lucrat in baza contractului individual de munca si nu in baza contractelor de presatri servicii.

Astfel, conform prevederilor contractelor individuale de munca si pe baza documentelor intocmite de X (foi colective de evidenta a timpului de lucru, plan de recuperare a orelor suplimentare, s.a) organele de inspectie fiscala au determinat drepturile salariale si fondul de salarii pe care agentul economic avea obligatia sa le calculeze si sa le evidentieze in lunile iunie, iulie si august 2006,

Veniturile care au fost luate in calcul drept baza de calcul pentru obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe venitul din salarii, cas, cass, contributia la fondul de somaj, contributia la fondul de risc si accident, contributia pentru concedii si indemnizatii sunt urmatoarele:

- X lei pentru luna iunie,
- X lei pentru luna iulie,
- X lei pentru luna august,

iar obligatiile fiscale stabilite suplimentar de catre organele de inspectie fiscala sunt:

- X lei cas angajator;
- X lei cas asigurati;
- X lei contributia la fondul pentru accidente si boli

profesionale;

- X lei somaj angajator;
- X lei somaj asigurati;
- X lei cass angajator;
- X lei cass asigurati;
- X lei contributia pentru concedii si indemnizatii;
- X lei impozit pe venitul din salarii;

Pentru neachitarea la termen a debitelor stabilite suplimentar au fost calculate majorari de intarziere astfel:

- X lei majorari de intarziere aferente cas angajator ;
- X lei majorari de intarziere aferente cas asigurati;
- X lei majorari de intarziere aferente contributiei la fondul de risc si accident;
- X lei majorari de intarziere aferente somaj angajator;
- X lei majorari de intarziere aferente somaj asigurati;
- X lei majorari de intarziere aferente cass angajator;
- X lei majorari de intarziere aferente cass asigurati;
- X lei majorari de intarziere aferente contributia pentru concedii si indemnizatii;
- X lei majorari de intarziere aferente impozit pe venitul din salarii;

III. Prin referatul nr. 97670/14.09.2007 intocmit de Administratia financiara a Municipiului Pitesti, Serviciul inspectie fiscala nr. 3 se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de X din Pitesti.

IV. Luand in considerare constatarile organului de control, motivatiile petentei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca contestatoarea avea obligatia acordarii tuturor drepturilor ce decurg din executarea contractelor individuale de munca in conditiile in care pe perioada concediului fara plata angajatii au continuat sa presteze aceeasi munca pentru acelasi angajator, in aceleasi conditii si in acelasi raport de subordonare fata de angajator.

In fapt, in lunile iunie, iulie si august 2006 o parte din personalul angajat cu contract individual de munca figureaza in concediu fara plata, perioada in care contractele individuale de munca au fost suspendate cu acordul partilor.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei au rezultat urmatoarele:

In cadrul X au fost intocmite in lunile iunie, iulie si august doua foi colective de evidenta a timpului de lucru aprobate de coordonatorul medical al fiecarui compartiment, in una dintre acestea angajatii figureaza in

concediu fara plata, conform cererilor inregistrate, iar in cealalta aceiasi angajati figureaza cu ore lucrate.

Orele lucrate in perioada concediului fara plata au fost considerate drept ore suplimentare, pentru care s-a intocmit o planificare de recuperare a acestora in lunile septembrie, octombrie si noiembrie.

Pentru exemplificarea acestei situatii se prezinta cazul as X care a solicitat si i s-a aprobat efectuarea unui concediu fara plata in perioada 01.06.2006 – 31.08.2006, figureaza intr-o foaie de evidenta a timpului de lucru ca fiind in concediu fara plata, iar in cealalta foaie de evidenta a timpului de lucru astfel: in luna iunie cu 40 de ore lucrate, in luna iulie cu 34 de ore lucrate si in luna august cu 39 de ore lucrate.

Conform planului de recuperare a orelor suplimentare, as. X este planificata in lunile septembrie, octombrie si noiembrie sa recupereze 40 de ore munca suplimentara efectuata in luna iunie, 34 de ore munca suplimentara efectuata in luna iulie si 39 de ore munca suplimentara efectuata in luna august.

Totodata, din registrele de consultanta rezulta ca munca desfasurata de angajatii centrului medical in perioadele in care au solicitat concediu fara plata s-a desfasurat in aceleasi conditii ca in perioada anterioara formularii cererilor de concediu fara plata, in acelasi interval orar, in acelasi loc de munca si in acelasi raport de subordonare fata de angajator.

Fata de aceasta situatie si tinand cont si de declaratiile angajatilor in cauza, Inspectoratul Teritorial de Munca Arges a considerat ca fiind formala suspendarea contractelor individuale de munca, atata timp cat respectivii salariatii isi indeplineau obligatia contractuala fundamentala si anume aceea de a presta activitate in folosul si sub autoritatea aceluiasi angajator.

Intrucat suspendarea nu a produs efecte juridice s-a dispus acordarea tuturor drepturilor ce decurg din executarea contractelor individuale de munca pentru angajatii care au solicitat cereri de concediu fara plata, dar au desfasurat aceeasi activitate, in acelasi interval orar, in acelasi loc de munca si in acelasi raport de subordonare fata de angajator.

Mai mult, instantele judecatoresti au pronuntat hotarari judecatoresti definitive si irevocabile prin care s-a dispus plata acestor drepturi.

In drept, sunt aplicabile dispozitiile art. 148 din Legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii, conform caruia:

“ (1) Pentru rezolvarea unor situații personale salariații au dreptul la concedii fără plată.

(2) Durata concediului fără plată se stabilește prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern.”

La art. 42 din Contractul colectiv de muncă la nivel de ramură sanitară pe perioada 2005 - 2007, înregistrat la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei cu nr. 2678/14/12.12.2005 se stabileste ca:

“ (1) Contractul individual de muncă poate fi suspendat prin acordul părților, în cazul concediilor fără plată, pentru studii sau pentru interese personale după cum urmează:

a) până la 90 de zile calendaristice pe an pentru situații personale sau studiu;

b) până la 12 luni pentru angajare în străinătate;

c) pentru alte situații, cu avizul organizațiilor sindicale.

(2) În toate cazurile menționate mai sus se va solicita anterior aprobării cererii de concediu fără plată avizul reprezentanților organizațiilor sindicale afiliate organizațiilor semnatare ale prezentului contract colectiv de muncă.”

Totodata, la art. 54 din Codul Muncii se precizeaza: “ Contractul individual de muncă poate fi suspendat, prin acordul părților, în cazul concediilor fără plată pentru studii sau pentru interese personale.”, iar la art. 49 (2) legiuitorul a stabilit ca “ Suspendarea contractului individual de muncă are ca efect suspendarea prestării muncii de către salariat și a plății drepturilor de natură salarială de către angajator.”

Fata de aceste prevederi legale, se retine ca nu exista o suspendare a contractelor individuale de munca intrucat salariatii isi indeplinesc obligatia contractuala fundamentala, respectiv aceea de a presta activitati in folosul si sub autoritatea aceluasi angajator, cererile de concediu fara plata fiind nejustificate de rezolvarea unor probleme personale in conditiile in care angajatii si-au desfasurat activitatea in aceleasi conditii ca in perioada anterioara formularii cererilor de concediu fara plata, in acelasi interval orar, in acelasi loc de munca si in acelasi raport de subordonare fata de angajator.

Astfel, pentru perioada iunile-august 2006 X avea obligatia sa calculeze, conform contractelor individuale de munca, drepturile salariale aferente timpului efectiv lucrat de catre angajati, precum si obligatiile fiscale aferente acestora.

Avand in vedere cele prezentate mai sus, se retine ca organele de inspectie fiscala au procedat legal la aplicarea dispozitiilor art. 66 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 26 septembrie 2005, conform caruia:

“ (1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale. “

Organele de inspectie fiscala au determinat drepturile salariale si fondul de salarii pe care angajatorul avea obligatia sa le calculeze si sa le evidentieze in lunile iunie, iulie si august 2006 conform prevederilor contractelor individuale de munca, stabilind astfel baza de calcul pentru obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe venitul din salarii, cas, cass, contributia la fondul de somaj, contributia la fondul de risc si accident, contributia pentru concedii si indemnizatii:

- X lei pentru luna iunie,
- X lei pentru luna iulie,
- X lei pentru luna august.

1.Referitor la impozitul pe venitul din salarii in suma de X lei si majorarile de intarziere in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunta daca X avea obligatia sa calculeze si sa vireze impozitul pe veniturile din salarii aferent sumelor care reprezinta contravaloarea orelor efectiv lucrate de angajati, in conditiile in care aceste sume isi au izvorul in relatiile de munca stabilite intre contestatoare si salariatii pe baza contractelor individuale de munca.

In fapt, in lunile iunie, iulie si august 2006 X nu a calculat si evidentiat impozitul pe salarii aferent veniturilor realizate de angajati pentru munca efectiv prestata, fapt pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit o diferenta de debit in suma de X lei.

Totodata, pentru neachitarea in termen a impozitului pe venitul din salarii stabilit suplimentar in suma de X lei organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:

“ (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- *deducerea personală acordată pentru luna respectivă;*
- *cotizația sindicală plătită în luna respectivă;*
- *contribuțiile la schemele facultative de pensii ocupaționale, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 200 euro;”.*

Totodata, conform art. 58 din Codul fiscal *“ Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.”*

Din analiza documentelor dosarului cauzei se retine ca angajatii X au lucrat in lunile iunie, iulie si august 2006 in baza relatiilor izvorate din contractele individuale de munca, acestea nefiind suspendate de drept, sumele reprezentand contravaloarea orelor efectiv lucrate si pontate reprezinta venituri de natura salariala.

Fata de cele retinute si avand in vedere dispozitiile legale de mai sus, in sensul ca desi angajatorul are obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului pe veniturile din salarii, in lunile iunie, iulie si august 2006 X nu a calculat, retinut si virat impozitul datorat pentru toate veniturile realizate de angajati pentru munca efectiv prestata, in mod legal organele de inspectie fiscala au calculat impozitul pe veniturile din salarii datorat de societate, fapt pentru care urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru suma de X lei reprezentand impozit pe veniturile din salarii.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere in suma de X lei aferente impozitului pe veniturile din salarii, stabilite prin Decizia de impunere nr. 277/13.08.2007, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 115 (1) si art. 116 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

“ Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

.....

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale. “.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de X lei reprezentand impozit pe veniturile din salarii, aceasta datoreaza si majorarile de intarziere in suma de X lei aferente impozitului pe veniturile din salarii, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*, drept pentru care contestatia va fi respinsa si pentru aceasta suma.

2. Referitor la contributia la asigurarile sociale datorata de angajator in suma de X lei, contributia la asigurarile sociale datorata de angajati in suma de X lei si majorarile de intarziere in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunta daca X avea obligatia sa calculeze si sa vireze aceste contributii aferente sumelor care reprezinta contravaloarea orelor efectiv lucrate de angajati, in conditiile in care sumele respective isi au izvorul in relatiile de munca stabilite intre contestatoare si salariati pe baza contractelor individuale de munca.

In fapt, in lunile iunie, iulie si august 2006 X nu a calculat si evidentiat contributia la asigurarile sociale datorata de angajator in suma de si contributia la asigurarile sociale datorata de angajati aferenta veniturilor realizate de acestia pentru munca efectiv prestata, fapt pentru care

organele de inspectie fiscala au stabilit urmatoarele diferente de debit: suma de X lei pentru contributia la asigurarile sociale datorata de angajator si suma de X lei pentru contributia la asigurarile sociale datorata de angajati.

Totodata, pentru neachitarea in termen a contributiilor stabilite suplimentar in suma de X lei, respectiv X lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

Referitor la contributia la asigurarile sociale datorata de angajator, in drept sunt aplicabile prevederile art. 24 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, conform caruia:

“(1) Baza lunară de calcul, la care angajatorul datorează contribuția de asigurări sociale, o constituie fondul total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la [art. 5](#) alin. (1) pct. I și II, precum și veniturile brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la [art. 5](#) alin. (1) pct. VI. “

Referitor la contributia la asigurarile sociale datorata de asigurati, sunt aplicabile prevederile art. 23 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, care stabileste ca:

“ (1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, și/sau veniturile asiguraților prevăzuți la [art. 5](#) alin. (1) pct. I, II și VI; ”

Din analiza documentelor dosarului cauzei se retine ca angajatii X au lucrat in lunile iunie, iulie si august 2006 in baza relatiilor izvorate din contractele individuale de munca, acestea nefiind suspendate de drept, sumele reprezentand contravaloarea orelor efectiv lucrate si pontate reprezinta venituri de natura salariala.

Fata de cele retinute si avand in vedere dispozitiile legale de mai sus, in sensul ca desi angajatorul are obligatia calcularii si virarii contributiei pentru asigurari sociale datorate de angajator respectiv de angajati, in lunile iunie, iulie si august 2006 X nu a calculat, retinut si virat contributiile datorate pentru veniturile realizate de angajati pentru munca efectiv prestata, in mod legal organele de inspectie fiscala au calculat contributia pentru asigurarile sociale datorata de societate, respectiv de angajati, pentru acest capat de cerere contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere in suma de X lei aferente contributiei pentru asigurari sociale datorate de angajator respectiv de angajati, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul asa cum se precizeaza la art. 31 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, cu modificarile si completarile ulterioare:

“ (1) *Neplata contribuției de asigurări sociale la termenele prevăzute la art. 29 generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate inclusiv.*

(2) Cota majorărilor de întârziere, prevăzută la alin. (1), se stabilește potrivit reglementărilor privind executarea creanțelor bugetare.”

Conform dispozițiilor art. 3 (5) din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, “ *Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.*”

Deoarece în sarcina contestatoarei au fost reținute ca datorate debitele în suma de X lei, respectiv X lei contribuția la asigurările sociale datorată de angajator, respectiv de angajați, aceasta datorează și majorările de întârziere în suma de X lei aferente acestora, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*, drept pentru care contestația va fi respinsă și pentru această sumă.

3. Referitor la contribuția privind fondul pentru accidente și boli profesionale datorată de angajator în suma de X lei și majorările de întârziere în suma de X lei, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă X avea obligația să calculeze și să vireze această contribuție aferentă sumelor care reprezintă contravaloarea orelor efectiv lucrate de angajați, în condițiile în care sumele respective își au izvorul în relațiile de muncă stabilite între contestatoare și salariați pe baza contractelor individuale de muncă.

În fapt, în lunile iunie, iulie și august 2006 X nu a calculat și evidențiat contribuția la fondul pentru accidente și boli profesionale aferentă veniturilor realizate de angajați pentru munca efectiv prestată, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de debit în suma de X lei.

Totodată, pentru neachitarea în termen a contribuției stabilite suplimentar în suma de X lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în suma de X lei.

În drept sunt aplicabile dispozițiile art. art. 101 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ (1) *Baza de calcul pentru contribuția datorată de persoanele prevăzute la art. 5 și 7 o reprezintă fondul brut anual de salarii realizat.*

(2) În situația în care într-o unitate există activități încadrate în mai multe clase de risc, baza de calcul o reprezintă fondul de salarii corespunzător activităților încadrate în fiecare clasă de risc.

(3) Cotele de contribuție datorate de angajatori în funcție de clasa de risc se vor situa în limita unui procent minim de 0,5% și a unui procent maxim de 4% aplicat asupra fondului brut de salarii.”

Fata de cele prezentate se retine ca angajatii CENTRULUI MEDICAL MIPET au lucrat in lunile iunie, iulie si august 2006 in baza relatiilor izvorate din contractele individuale de munca, acestea nefiind suspendate de drept, sumele reprezentand contravaloarea orelor efectiv lucrate si pontate reprezentand venituri de natura salariala, fapt pentru care angajatorul avea obligatia calcularii si virarii contributiei la fondul pentru accidente si boli profesionale aferenta veniturilor realizate de angajati pentru munca efectiv prestata, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru suma de X lei.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere in suma de X lei aferente contributiei la fondul pentru accidente si boli profesionale, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul asa cum se precizeaza la art. 108 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(1) Neplata contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale la termenele stabilite conform art. 106 generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate inclusiv.

(2) Cota majorărilor de întârziere prevăzută la alin. (1) se stabilește conform reglementărilor privind executarea creanțelor bugetare. ”

Conform dispozitiilor art. 3 (5) din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, “ Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de X lei, aceasta datoreaza si majorarile de intarziere in suma de X lei aferente acestuia, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*, drept pentru care contestatia va fi respinsa si pentru aceasta suma.

4. Referitor la contributia la fondul de somaj datorata de angajator in suma de X lei, contributia la fondul de somaj datorata de angajati in suma de X lei si majorarile de intarziere in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunta daca X avea obligatia sa calculeze si sa vireze aceste contributii aferente sumelor care reprezinta contravaloarea orelor efectiv lucrate de angajati, in conditiile in care sumele respective isi au izvorul in relatiile de munca stabilite intre contestatoare si salariati pe baza contractelor individuale de munca.

In fapt, in lunile iunie, iulie si august 2006 X nu a calculat si evidenciat contributia fondul de somaj datorat de angajator si contributia la fondul de somaj datorata de angajati aferenta veniturilor realizate de acestia pentru munca efectiv prestata, fapt pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit urmatoarele diferente de debit: suma de X lei pentru contributia la fondul de somaj datorata de angajator si suma de X lei pentru contributia la fondul de somaj datorata de angajati.

Totodata, pentru neachitarea in termen a contributiilor stabilite suplimentar in suma de X lei, respectiv X lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

Referitor la contributia la fondul de somaj datorata de angajator, in drept sunt aplicabile prevederile art. 26 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede:

“(1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asiguraților pentru șomaj, în cotă de 5%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la art. 19. “

Referitor la contributia la fondul de somaj datorata de asigurați, sunt aplicabile prevederile art. 27 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare, conform caruia:

“ Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asiguraților pentru șomaj, în cotă de 1%, aplicată asupra salariului de bază lunar brut, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. a) - d) sau, după caz, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. e), asupra veniturilor brute lunare realizate.”

Organul de solutionare a contestatiei a retinut ca angajatii X au lucrat in lunile iunie, iulie si august 2006 in baza relatiilor izvorate din contractele individuale de munca, acestea nefiind suspendate de drept, sumele reprezentand contravaloarea orelor efectiv lucrate si pontate reprezinta venituri de natura salariala si avand in vedere dispozitiile legale mai sus invocate, angajatorul avea obligatia calcularii si virarii contributiei la fondul de somaj datorata de angajator respectiv de angajati, in lunile iunie, iulie si august 2006.

Intrucat X nu a calculat, retinut si virat contributiile datorate pentru veniturile realizate de angajati pentru munca efectiv prestata, in mod legal organele de inspectie fiscala au calculat contributia la fondul de somaj datorata de societate in suma de X lei si contributia la fondul de somaj datorata de angajati in suma de X lei, pentru acest capat de cerere contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere in suma de X lei aferente contributiei pentru fondul de somaj datorata de angajator respectiv de angajati, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul asa cum se precizeaza la art. 31 (2) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul

asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare:

“ Pentru neplata contribuțiilor datorate la termenele prevăzute la alin. (1) se aplică majorări de întârziere potrivit reglementărilor legale privind executarea creanțelor bugetare.”

Conform dispozițiilor art. 3 (5) din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, *“ Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.*

Deoarece in sarcina contestatoarei au fost retinute ca datorate debitele in suma de X lei, respectiv X lei, contributia la fondul de somaj datorata de angajator, respectiv de angajati, aceasta datoreaza si majorarile de intarziere in suma de X lei aferente acestora, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*, drept pentru care contestatia va fi respinsa si pentru aceasta suma.

5. Referitor la contributia pentru asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator in suma de X lei, contributia pentru asigurarile sociale de sanatate datorata de angajati in suma de X lei si majorarile de intarziere in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunta daca X avea obligatia sa calculeze si sa vireze aceste contributii aferente sumelor care reprezinta contravaloarea orelor efectiv lucrate de angajati, in conditiile in care sumele respective isi au izvorul in relatiile de munca stabilite intre contestatoare si salariatii pe baza contractelor individuale de munca.

In fapt, in lunile iunie, iulie si august 2006 X nu a calculat si evidentiat contributia la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator si contributia la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajati aferenta veniturilor realizate de acestia pentru munca efectiv prestata, fapt pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit urmatoarele diferente de debit: suma de X lei pentru contributia la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator si suma de X lei pentru contributia la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajati.

Totodata, pentru neachitarea in termen a contributiilor stabilite suplimentar in suma de X lei, respectiv X lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

Referitor la contributia la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator, in drept sunt aplicabile prevederile art. 52 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea si functionarea sistemului de asigurari sociale de sanatate, cu modificarile ulterioare, care prevede:

“ (1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări o contribuție de 7% datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă; acestea au obligația să anunțe casei de asigurări orice schimbare care are loc în nivelul veniturilor;

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la alin. (1) au obligația plății contribuției de 7% raportat la fondul de salarii realizat.”

Referitor la contribuția la asigurările de sănătate datorată de asigurați art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare, prevede:

“ (1) Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la [art. 6](#) alin. (1).

(2) Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:

a) veniturilor din salarii care se supun impozitului pe venit;”

Din analiza documentelor dosarului cauzei se reține că angajații X au lucrat în lunile iunie, iulie și august 2006 în baza relațiilor izvorate din contractele individuale de muncă, acestea nefiind suspendate de drept, sumele reprezentând contravaloarea orelor efectiv lucrate și pontate reprezintă venituri de natură salarială.

Față de cele reținute și având în vedere dispozițiile legale de mai sus, în sensul că deși angajatorul are obligația calculării și virării contribuției pentru asigurări sociale de sănătate datorate de angajator respectiv de angajați, în lunile iunie, iulie și august 2006 X nu a calculat, reținut și virat contribuțiile datorate pentru veniturile realizate de angajați pentru munca efectiv prestată, în mod legal organele de inspecție fiscală au calculat contribuția pentru asigurările sociale de sănătate datorată de societate în suma de X lei, respectiv de angajați în suma de X lei, pentru acest capăt de cerere contestată urmand a se respinge ca neintemeiată.

În ceea ce privește majorările de întârziere în suma de X lei aferente contribuției pentru asigurări sociale de sănătate datorate de angajator respectiv de angajați, acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul așa cum se precizează la art. 55 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

“ (1) Angajatorii și asigurații care au obligația plății contribuției în condițiile prezentei ordonanțe de urgență și care nu o respectă datorează majorări pentru perioada de întârziere, egale cu majorările aferente pentru întârzierea achitării debitelor către bugetul de stat.

(2) În cazul neachitării la termen, potrivit legii, a contribuțiilor datorate fondului, CNAS, direct sau prin casele de asigurări, procedează la aplicarea

măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor cuvenite bugetului fondului și a majorărilor de întârziere, potrivit legii.”

Conform dispozițiilor art. 3 (5) din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, “ *Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.*”

Deoarece în sarcina contestatoarei au fost reținute ca datorate debitele în suma de X lei, respectiv X lei contribuția la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator, respectiv de angajați, aceasta datorează și majorările de întârziere în suma de X lei aferente acestora, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*, drept pentru care contestația va fi respinsă și pentru această sumă.

6. Referitor la contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în suma de X lei și majorările de întârziere în suma de X lei, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă X avea obligația să calculeze și să vireze această contribuție aferentă sumelor care reprezintă contravaloarea orelor efectiv lucrate de angajați, în condițiile în care sumele respective își au izvorul în relațiile de muncă stabilite între contestatoare și salariați pe baza contractelor individuale de muncă.

În fapt, în lunile iunie, iulie și august 2006 X nu a calculat și evidențiat contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate aferentă veniturilor realizate de angajați pentru munca efectiv prestată, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de debit în suma de X lei.

Totodată, pentru neachitarea în termen a contribuției stabilite suplimentar în suma de X lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în suma de X lei.

În drept sunt aplicabile dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește ca:

“ (1) *Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 5 au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări de sănătate cota de contribuție pentru concedii și indemnizații; acestea au obligația să anunțe lunar casei de asigurări de sănătate schimbările de natură să modifice elementele de calcul pentru plata contribuției.*

(2) *Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 5 lit. a) au obligația plății cotei de contribuție pentru concedii și indemnizații de 0,75%, aplicată la fondul de salarii realizat, cu respectarea prevederilor legislației financiar-fiscale în materie. Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei ordonanțe*

de urgență, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de un angajator pentru plata drepturilor salariale sau de natură salarială. “

Fata de cele prezentate se retine ca angajatii X au lucrat in lunile iunie, iulie si august 2006 in baza relatiilor izvorate din contractele individuale de munca, acestea nefiind suspendate de drept, sumele reprezentand contravaloarea orelor efectiv lucrate si pontate reprezentand venituri de natura salariala, fapt pentru care angajatorul avea obligatia calcularii si virarii contributiei pentru concedii si indemnizatii de asigurari sociale de sanatate aferenta veniturilor realizate de angajati pentru munca efectiv prestata, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru suma de X lei.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere in suma de X lei aferente contributiei pentru concedii si indemnizatii de asigurari sociale de sanatate, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul asa cum se precizeaza la art. 3 din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stabileste ca:

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de X lei, aceasta datoreaza si majorarile de intarziere in suma de X lei aferente acestuia, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*, drept pentru care contestatia va fi respinsa si pentru aceasta suma.

Pentru considerentele aratate si in temeiul dispozitiile legale precizate in continutul deciziei, coroborate cu dispozitiile art. 205, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de X din Pitesti pentru suma de X lei reprezentand: cas angajator, cas angajati, contributia la fondul pentru accidente si boli profesionale, somaj angajator, somaj asigurati, cass angajator, cass asigurati, contributia pentru concedii si indemnizatii, impozit pe venitul din salarii, precum si majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR EXECUTIV